

har havt Sindssoro og Klarfind nok til at se, at der paa ingen Maade laa i mine Udtalelser, hvad ærede Talere fra venstre Side havde troet at finde i dem. Det, som jeg udtalte, var slet ikke Andet, end at naar de Herrer saa dristig begiue sig ud i „det tomme Rum“, vil Kongemagten komme og udfylde dette Rum. Det ærede Medlem fra Horsens har erkjendt, at denne Sætning var rigtig, thi Rummet kan ikke være tomt; vi kunne ikke leve i en lovløs Tilstand, og det er jo det, man har betegnet ved „det tomme Rum“. Naar vi ikke kunne enes med det andet Thing om Finantsloven, vil der jo, naar den gjældende Bevilling er udløben, oprinde en Tilstand, hvor vi ikke have nogen Finantslov, men en saadan Tilstand kunne vi ikke leve i, thi saa ere vi under Anarkiet, altsaa i en lovløs Tilstand. Det er kun det, jeg har ment med den omtalte Uttring. Jeg har ikke nævnet Kongen, saaledes som forskjellige Talere have paastaet; jeg har sagt „Kongemagten“. Jeg tror, at det ifølge hele vor Forsfatning maa være indlysende for Enhver, at Rummet maa udfyldes paa en eller anden Maade, at vi maa have lovlige Tilstande bragte tilveie, enten paa den ene eller anden Maade, og det er kun det, der ligger i min Udtalelse og ikke noget som helst Andet. Paa hvilken Maade det tomme Rum vil blive udfyldt, har jeg ikke yttret et eneste Ord om og vil det heller ikke. Det er jo muligt, at det kan blive udfyldt paa en Maade, som Venstre kan blive veltilfreds med. Det er jo muligt; men det skal jeg ikke yttre Noget om. Jeg vil sige, at jeg meget beklager de Uttringer, som ere komne frem, og som synes nærmest foranledigede ved den fra min Side faldne, aldeles udfylde Udtalelse. Enten have disse Uttringer Noget at betyde, og saa pege de paa en Tilstand i vort Samfund, som vi ikke kunne Andet end se paa med dyb og inderlig Bedrøvelse, eller ogsaa have de Intet at betyde, og saa er det ulogisk at fremsætte dem. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen) mente, at jeg ikke havde tænkt over mine Ord i forrige Møde. Jeg skal svaare, at jeg netop fuldstændig havde overveiet dem, og jeg kan heller ikke nu efter de mange Angreb, der ere gjorte paa mig, se, at der har været noget Arigtigt i disse Ord. Det glæder mig, som alt sagt, at det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) har kunnet se Sagen paa samme Maade som jeg. — Det er blevet foreslået det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) og mig, at vi have stillet os anderledes i 1875 overfor de da foreliggende Konfliktsspørgsmaal, end vi stille os overfor de nu foreliggende. Vi kunne kun være glade ved, at der er blevet mindet berom, thi vi have derved givet Bevis paa, at vi ville gjøre, hvad der staar i vor Magt, for at forhindre, at vi komme ind i de samme Tilstande som i 1877. Vi gif i 1875 saa langt,

som det var menneskelig muligt, for at forhindre saadanne Tilstande, men ikke desto mindre lykkes det dette Thing at bringe os ind i netop Tilstande som dem, vi vare med til at afværge i 1875. Det forekommer mig, at man ikke kan gjøre os nogen Bedrøvelse for, at vi stillede os saaledes i 1875, som Tilfældet var, eller kan kaste nogen Skyld paa os for, at det, at vi og Andre stillede os saaledes, ikke bar saa god Frugt, som vi ønskede, nemlig at man havde vogtet sig for at fremkalde en Krise, hvorved vi bragtes ind i saadanne Tilstande, som Ingen af os kunde glæde sig ved. Det er, forekommer det mig, kjendeligt, at det Sprog, som føres her idag, ikke har været uden Paavirkning af de Røster, der have lydt udefra, dels fra det andet Thing og dels fra andre Sider her i Landet. Jeg tror ikke, at man vilde være optraadt med den Dristighed, som vi nu have hørt, hvis ikke disse Røster vare komne frem. Nu er der imidlertid dog den Ting at bemærke derved, at naar man fra venstre Side tager disse Røster til Indtægt og derpaa bygger sin Kamp, saa er det dog et stort Spørgsmaal, om de Herrer vilde være bedre tilfredse, dersom de Røster, der have lydt over Landet, fik Behør, end de ere under de nuværende Forhold. Da de Mænd, fra hvem disse Røster ere udgaaede, forrige Gang vare ved Magten, vare de Herrer ligesaa lidt tilfredse med dem som med den nuværende Regjering, og hvoraf skulde man nu slutte, at de vilde blive bedre tilfredse med dem, hvis de kom igjen? thi de Herrer ere vel ikke saa godtroende at mene, at det er disse Mænds Hensigt at rage Kastanierne af Ilden til dem. Det tror jeg ikke, det er. Det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) syntes med en vis Tilfredshed at fremhæve, at nu var Begejstringen over Conseilspræsidenten ikke saaledes her i Rjøbenhavn, som den var for 5 Aar siden. Ja, det behøver han virkelig ikke at fortælle os, det vidste vi meget godt alle; thi Rjøbenhaverne vilde ikke være rigtige Rjøbenhavnere længer, hvis de ikke forandrede deres Anskuelse ogsaa i den Henseende. Det er en stor og løs Befolkning, der maa have Forandringer; naar der er gaaet nogen Tid hen, skal der noget Nytt frem. Fra det Dieblil, Beramdet blev sat i Scene, saae vi Allesammen, hvad der rørte sig her i Rjøbenhavn. Det ærede Medlem behøver ikke at fortælle os, at Regjeringen har mistet Tilhængere i Rjøbenhavn, thi det vidste vi godt; men derfra og til at gjøre noget Saadant, som kan tvinge Ministeriet til at gaa af, er der et langt Stridt. Jeg vil ikke sige, at en Rigsretsdom er det eneste Middel, der kan bevirke, at en Regjering gaar af; det er ikke Tilfældet, vi have jo set i 1848, at Ministeriet blev lettet fra sin Plads uden nogen Rigsretsdom; men der er et langt Stridt fra den Stemning, der nu er i Rjøbenhavn, til, at noget Saadant, som skete i 1848, skulde ske igjen (Udførelse). Det kan komme, siger et